

Sygn. akt VIII K 179/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny w Siemiatyczach w składzie:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Smoktunowicz

Protokolant: Marta Kobus

Przy udziale Prokuratora Ewy Grykowskiej

po rozpoznaniu w dniach : 9 września 2015 roku, 14 października 2015 roku, 25 listopada 2015 roku, 22 stycznia 2016 roku, 1 kwietnia 2016 roku sprawy:

P. K. s. R. i B. z domu M.

Urodzonego w dniu (...) w S.,

oskarżonego o to, że:

W dniu 20 listopada 2014 roku około godziny 18:43 w S. na ulicy (...) w ruchu lądowym prowadził samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się pod wpływem środka odurzającego w postaci (...) i substancji psychotropowych w postaci (...) będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem sądu za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości (sygn. akt VIII K 166/12)

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

I. Oskarżonego P. K. uznaje za winnego popełnienia zarzuczonego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 4 § 1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

III. Na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza oskarżonemu grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych przyjmując, iż jedna stawka dzienna grzywny równoważna jest kwocie 10 (dziesięć) złotych.

IV. Na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat.

V. Na podstawie art. 43 § 3 kk w zw. z art. 4 § 1 kk nakłada na oskarżonego obowiązek zwrotu prawa jazdy do właściwego wydziału komunikacji z zastrzeżeniem, że do chwili wykonania powyższego obowiązku, okres na który orzeczono zakaz nie biegnie.

VI. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 20 listopada 2014 roku służbę w patrolu zmotoryzowanym na terenie miasta S. pełnili funkcjonariusze straży granicznej M. K. i M. P. (1) patrolu ulicy (...) funkcjonariusze straży granicznej postanowili zatrzymać do kontroli samochód marki V. (...) o nr rej (...), którym kierował P. K.. Razem z nim jechali jeszcze T. K., K. C. i S. T.. Podczas kontroli funkcjonariusze straży granicznej poczuli zapach marihuany wydobywający się z wnętrza samochodu i w związku z podejrzeniem posiadania środków odurzających przez osoby pozostające w kontrolowanym samochodzie, zawiadomili o powyższej sytuacji KPP w S.. Z polecenia dyżurnego policji na miejsce kontroli udali się sierż. M. C. i mł. asp. T. C.. Przybyli funkcjonariusze policji dokonali sprawdzenia samochodu oraz obecne osoby pod kątem posiadania środków odurzających. Podczas sprawdzenia nie ujawniono żadnych przedmiotów ani środków, których posiadanie jest zabronione. Funkcjonariusze policji przeprowadzili badanie kierowcy P. K. za pomocą narkotestu, jednak po kilku próbach pobrania śliny wynik okazał się nieprawidłowy ponieważ nie były widoczne linie kontrolne. Około godziny 19:15 na miejsce przyjechali funkcjonariusze policji z wydziału ruchu drogowego : sierż. T. S. i mł. asp. S. S., którzy przeprowadzili badanie stanu trzeźwości P. K.. Wynik badania urządzeniem (...) z godziny 19:48 wyniósł 0,00mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. W SP ZOZ w S. o godzinie 20:35 P. K. została pobrana krew. Przeprowadzone badanie próbki krwi wykazało zawartość (...) w stężeniu 11,6 ng/ml i jego metabolitu czyli (...) w stężeniu 29 ng/ml oraz (...) w stężeniu 68 ng/ml.

Powyższych ustaleń faktycznych dokonano w oparciu o zeznania świadków M. K., M. P. (2), S. S., T. C., K. C., T. K., M. C., T. S., notatkę urzędową (k. 1), protokół z przebiegu badania urządzeniem elektronicznym (k.2) oraz w oparciu o pozostały materiał dowodowy zebrany w sprawie.

Oskarżony P. K. podczas przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym w dniu 28 listopada 2014 roku nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Oskarżony składając wyjaśnienia w toku postępowania przygotowawczego w dniu 15 czerwca 2015 roku, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu 20 listopada 2014 roku kierował samochodem marki V. (...) należącym do jego mamy, razem z nim jechali T. K., S. T. i K. C., gdy jechali ulicą (...) w S., zatrzymał ich do kontroli patrol straży granicznej, strażnicy mieli podejrzenie, że kieruje on samochodem będąc pod działaniem narkotyków, ponieważ przeprowadzone badanie wyszło nieprawidłowe nie wskazując ani wyniku dodatniego ani ujemnego, została mu pobrana krew do pakietu w celu zbadania czy znajduje się pod wpływem narkotyków. Oskarżony twierdził, że w dniu kontroli nie zażywał żadnych narkotyków, palił marihuanę ale tydzień przed kontrolą w ilości 0,5 grama marihuany. Oskarżony podkreślał, że kierując samochodem czuł się dobrze, nie miał problemów z koncentracją. Oskarżony dodał, że nie posiada wiedzy jak długo narkotyki utrzymują w organizmie i stwierdził, że postąpił nieodpowiedzialnie i tego żałuje.

Podczas rozprawy oskarżony przyznał się do tego, że przedmiotowego dnia kierował samochodem ale w tym dniu nie brał żadnych narkotyków, zażywał narkotyki gdy był w B., wrócił do P. iw niedzielę palił trawę, a do kontroli został zatrzymany chyba w piątek. Oskarżony twierdził, że nie ma pojęcia dlaczego składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym przyznał się w całości do zarzucanego mu czynu. Oskarżony twierdził ponadto, że z (...) nigdy nie miał do czynienia ale przyznał, że dzień przed tą kontrolą był na imprezie i prawdopodobnie ktoś dosypał mu amfetaminę do piwa.

Sąd zważył co następuje

W ocenie Sądu treść wyjaśnień oskarżonego w tej części, w której twierdził, że w dniu kontroli nie zażywał środków odurzających nie zasługują na wiarygodności wyjaśnienia w tej części pozostają w sprzeczności z materiałem dowodowym zebrany w sprawie. Ponadto wskazać należy, że oskarżony podczas kolejnych przesłuchań zmieniał wyjaśnienia dodając nowe szczegóły, których wcześniej nie podawał, a rozbieżności w swoich wyjaśnieniach nie potrafił logicznie wytłumaczyć.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie bezsporna jest okoliczność, że w zabezpieczonej od oskarżonego próbce krwi znajdowały się środki odurzające w postaci : (...) w stężeniu 11,6 ng/ml i jego metabolitu czyli (...) w stężeniu 29 ng/ml oraz (...) w stężeniu 68 ng/ml. Fakt powyższy stwierdza treść opinii biegłego z pracowni chemii Instytutu Ekspertyz Sądowych im. Prof. dra J. S. w K..

Zeznania funkcjonariuszy straży granicznej M. K. i M. P. (2) dowodzą, że w samochodzie który kontrolowali był wyczuwalny zapach marihuany. Z relacji świadka M. K. wynika bowiem, że gdy kierowca uchylił szybę poczuł on intensywny zapach marihuany, a kierowca na zadawane pytania odpowiadał ospale, miał przekrwione spojówki i wyraźnie spowolnione ruchy, gdy został zapytany czy zażywał narkotyki, odpowiedział, że w dniu dzisiejszym narkotyków nie zażywał. Podobne spostrzeżenia miał też funkcjonariusz M. P. (2), który zeznał, że również czuł przez otwartą szybę samochodu zapach marihuany, a kierowca był przestraszony, miał spowolnione ruchy oraz miał wyraźnie powiększone źrenice.

Również funkcjonariusze policji T. C. i M. C. w swoich zeznaniach stwierdzili, że w samochodzie oskarżonego był wyczuwalny charakterystyczny zapach.

Świadek S. S. stwierdził, że wygląd oskarżonego wskazywał jakby znajdowała się pod wpływem alkoholu.

Z zeznań świadków B., P. i T. wynika, że nic niepokojącego w zachowaniu oskarżonego nie zauważyli.

Świadek K. C. zeznał, że był pasażerem kontrolowanego pojazdu, którym kierował jego kolega P. K., miejsca z tyłu zajmowali S. T. i T. K., świadek podkreślał, że w jego obecności żaden z kolegów nie zażywał narkotyków i żaden z nich nie mówił aby zażywał narkotyki, jednak podczas kontroli strażnicy podejrzewali, że w samochodzie była zażywana marihuana, on nie czuł zapachu marihuany i nie był świadkiem jej zażywania, wszyscy z nich byli przez policjantów sprawdzeni pod kątem posiadania narkotyków i nic nie znaleziono, nie zauważył też nic niepokojącego w zachowaniu P. K..

Świadek K. C. składając zeznania podczas rozprawy częściowo zmienił ich treść. Mianowicie twierdził, że około godzinę przed kontrolą podczas postoju samochodu on i T. K. palili marihuanę. Świadek zmianę zeznań w powyższej części tłumaczył obawą przed odpowiedzialnością karną, twierdził bowiem, że prawdziwe zeznania złożył podczas rozprawy uznając, że przed Sądem obowiązany jest mówić prawdę.

Świadek T. K. zeznał, że w dniu kontroli umówił się on na wspólne spędzenie wieczoru z P. K., który zabrał go z parkingu przy ulicy (...), w pojeździe byli jeszcze K. C. i S. T., udali się oni na stację paliw w celu zatankowania pojazdu. Z relacji świadka wynika, że kiedy czekał na oskarżonego pomiędzy budkami handlowymi znalazł przezroczystą torebkę, w której znajdował się susz koloru zielonego, podejrzewał on, że jest to marihuana, w pobliskim sklepie monopolowym zakupił więc firkę i wypalił tą marihuanę, następnie torebkę i firkę wyrzucił. Świadek twierdził, że od momentu gdy wsiadł do samochodu, którym kierował P. K., nikt z osób obecnych w samochodzie nie zażywał narkotyków.

Świadek T. K. składając zeznania w postępowaniu sądowym twierdził, że tuż przed zatrzymaniem P. K. do kontroli przez straż graniczną, w samochodzie on z K. C. palili znalezione przez niego marihuanę. Świadek podkreślał, że podczas kontroli oskarżony był zorientowany – mianowicie wiedział gdzie się znajduje i jakie czynności są przeprowadzane.

Okoliczność, że świadek podczas składania zeznań w postępowaniu przygotowawczym nie mówił o tym, że w samochodzie przed kontrolą była palona marihuana, a dopiero o tym fakcie wspomniał składając zeznania w postępowaniu sądowym, tłumaczył obawą przed odpowiedzialnością karną, która jego zdaniem groziłaby mu gdyby złożył fałszywe zeznania w postępowaniu sądowym.

Zdaniem Sądu na wiarę zasługują zeznania świadków K. C. i T. K. złożone w postępowaniu przygotowawczym, natomiast zeznania świadków złożone podczas rozprawy w tej części, w której twierdzili, że palili marihuanę w samochodzie oskarżonego tuż przed kontrolą, nie są wiarygodne. Zdaniem Sądu świadkowie w ten sposób usiłowali pomóc oskarżonemu w uniknięciu odpowiedzialności karnej, świadkowie mając bowiem świadomość, że w samochodzie podczas kontroli wyczuwalna była woń palonej marihuany starali się skierować podejrzenie palenia marihuany na siebie, uwalniając z tego podejrzenia oskarżonego.

W niniejszej sprawie zeznania złożyła świadek A. N., jednak zeznania te nic istotnego do materiału dowodowego nie wniosły.

Sąd nie znalazł podstaw aby zakwestionować zeznań powyższych świadków oraz zeznań świadków K. C. i T. K. w tej części, w której Sąd uznał, że są wiarygodne. Jednak podkreślić należy, że treść zeznań tych świadków ma ograniczone znaczenie dowodowe albowiem na podstawie relacji samych świadków nie jest możliwe poczynienie ustaleń w kwestii czy oskarżony znajdował się pod działaniem środków odurzających w chwili kierowania pojazdem. Dopiero przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych pozwoliło na stwierdzenie czy w momencie kierowania samochodem oskarżony znajdował się pod wpływem czy po użyciu środków odurzających.

Bardzo ważnym więc dowodem w niniejszej sprawie jest opinia biegłego z pracowni chemii Instytutu Ekspertyz Sądowych im. Prof. dra J. S. w K.. Z wniosków zawartych w opinii NR (...) z dnia 6 marca 2015 roku wynika, że przeprowadzone badanie krwi z pakietu stwierdza obecność (...) w stężeniu 11,6 ng/ml i jego metabolitu czyli (...) w stężeniu 29ng/ml oraz (...) w stężeniu 68 ng/ml. Obecność (...) i (...) we krwi świadczy o przyjęciu środków odurzających w postaci przetworów konopi (marihuany lub haszyszu), obecność (...) we krwi świadczy o przyjęciu tej substancji. Zgodnie z treścią wniosków zawartych w opinii, równoczesna obecność we krwi dwóch (lub więcej) rodzajów środków psychotropowych (w tym wypadku (...) i (...)) jest porównywalna do tego jakie występuje przy obecności alkoholu w stężeniu 0,8 – 1,2 promila.

Sąd zasięgnął też opinii biegłego sądowego z zakresu toksykologii i chemii sądowej. Biegły sądowy dr n. med. R. C. stwierdził w swojej opinii, że wykrycie substancji aktywnych we krwi oskarżonego (tj. (...) w stężeniu 68 ng/ml oraz (...) - (...) w stężeniu 11,6 ng/ml) wskazuje na zażycie substancji kontrolowanych i może potwierdzać stan „pod wpływem”. Biegły sądowy mając na uwadze całokształt materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie czyli wyniki badań toksykologicznych, okoliczności zdarzenia, zeznania funkcjonariuszy policji stwierdził, że dowody te wskazują jednoznacznie na stan oskarżonego pod wpływem (...) i (...) - (...) w chwili pobrania krwi, a także w chwili zatrzymania do kontroli drogowej.

Biegły sądowy w swojej opinii z dnia 15 lutego 2016 roku dodał, że nie jest możliwe kategoryczne stwierdzenie w jakim okresie przed zatrzymaniem do kontroli drogowej oskarżony zażył środki odurzające i w jakiej ilości.

W ocenie Sądu wyżej wymienione opinie zostały sporządzone w sposób świadczący o profesjonalizmie autorów, wnioski zawarte w opiniach zostały w sposób przekonywujący uzasadnione, poparte są kwalifikowaną wiedzą, umiejętnościami i doświadczeniem zawodowym biegłych. W związku z powyższym Sąd w całości podziela wnioski zawarte w opiniach i w dużej mierze opiera na ich treści poczynione ustalenia.

Mając powyższe okoliczności na uwadze zdaniem Sądu wina oskarżonego nie budzi żadnych wątpliwości. Oskarżony swoim działaniem wyczerpał dyspozycję art. 178a § 4 kk. Oskarżony bowiem został już prawomocnie skazany za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim Zamiejscowego VIII Wydziału Karnego z siedzibą w Siemiatyczach z dnia 4 czerwca 2012 roku, sygn. akt VIII K 166/12.

W niniejszej sprawie zachodzi sytuacja kiedy w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa. W takim przypadku zgodnie z art. 4 § 1 kk stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę poprzednio obowiązującą jeżeli jest względniejsza dla sprawcy.

Sąd orzekając w niniejszej sprawie zastosował ustawę poprzednio obowiązującą uznając, że jest ona względniejsza dla oskarżonego.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i § 2 kk.

Zgodnie z art. 53 § 1 kk sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego. Z kolei § 2

wskazanego przepisu wskazuje, że wymierzając karę sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu.

Podkreślić należy, iż prowadzenie samochodu pod wpływem środków odurzających stanowi naruszenie jednej z najbardziej podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Przesłpstwa komunikacyjne popełniane w takim stanie stanowią poważne zagrożenie dla uczestników ruchu drogowego, dlatego też wobec oskarżonego należało zastosować stosunkowo wysoką karę.

Sąd uznał, iż wystarczającym dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary, będzie wymierzenie mu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata.

Zdaniem Sądu kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania powinna zapobiec popełnieniu przez oskarżonego w przyszłości takiego czynu i uświadomić oskarżonemu, że w przypadku popełnienia przez niego w okresie próby kolejnego przestępstwa będzie on musiał ponieść konsekwencje swego postępowania i liczyć się z tym, że zostanie zarządzone wykonanie orzeczonej wyrokiem kary.

Sąd na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, uznając, że tak orzeczonego okres zakazu jest dostatecznie dotkliwy i spełni w odpowiednim stopniu swoją rolę jaką jest ochrona uczestników ruchu drogowego przed kierowcą umyślnie naruszającym podstawowe zasady ruchu drogowego.

Sąd uznał też za zasadne wymierzenie oskarżonemu na podstawie art. 71 § 1 kk grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, przyjmując, że jedna stawka dzienna równoważna jest kwocie 10 złotych. Tak wymierzona grzywna zdaniem Sądu będzie stanowić dla oskarżonego dodatkową dolegliwość finansową.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w oparciu o art. 627 kpk, a o opłacie na mocy art. 3 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 r Nr 49 poz. 223 z późn zm.).